

202 Pressa

Vivim amb pressa. Tot s'ha de fer ràpid, esgarrapar el temps d'on sigui per acabar la feina, per arribar a la reunió, per fer allò que jo mateixa m'he proposat de fer... Ens costa tant sacrificar coses bones! I per acumular-ne, la quietud ja no està de moda, "perdre" el temps enraonant amb algú, contemplar, sortir amb més temps pel simple gust de passejar, saludar... I després arribem a la pregària, com un rellotge i volem que sigui efectiva en 10 minuts, en 20 minuts, ... no tinc més temps.

Però el temps de Déu va a una altra velocitat, és una altra dimensió de les coses. Ell no és esclau del temps, n'és l'amo. ¿Podríem realment connectar amb Ell des de la pressa? ¿No valdria més anar canviant la nostra manera de decidir, de fer les coses cada dia, el nostre ritme

vital per tal que puguem entrar en la pregària amb la mateixa serenitat i calma que la vida mateixa? Llavors, tot el dia serà un allargament d'aquella estona de comunió amb Déu, assaborirem la Vida, perquè no perdrem el to interior ni sucumbirem a l'esclavatge de la pressa.

Extret d'El post de les 9, petites píldores d'interioritat. Escrit per Joan Morera.